

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Ekonomikas un monetāro lietu komiteja

PAGaidu
2007/0000(INI)

26.3.2007

ZIŅOJUMA PROJEKTS

Ziņojums par konkurences politiku 2005. gads
(2007/0000(INI))

Ekonomikas un monetāro lietu komiteja

Referente: *Elisa Ferreira*

PR_INI

SATURS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	8

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

Ziņojums par konkurences politiku 2005. gads (2007/0000(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas ziņojumu par konkurences politiku 2005. gads,
- ņemot vērā Komisijas nozaru izmeklēšanas enerģētikas un mazumtirdzniecības finanšu nozarēs,
- ņemot vērā Lisabonas stratēģijas mērķus,
- ņemot vērā Konkurences ĢD 2005. gada decembra Apspriežu dokumentu par Līguma 82. panta piemērošanu ekskluzīvos ļaunprātīgas izmantošanas gadījumos,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1/2003 par konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā¹ un Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regulu (EK) Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija²,
- ņemot vērā pamatnostādnes naudassoda aprēķināšanai, kas uzlikts, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu³,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula)⁴,
- ņemot vērā Konkurences ĢD 2005. gada oktobra pētījumu par uzņēmumu apvienošanās tiesiskās aizsardzības līdzekļiem 2005. gadā,
- ņemot vērā Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulu (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai⁵,
- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām par EK konkurences noteikumu pārkāpšanu (COM(2005)0672) (Zaļā grāmata),
- ņemot vērā Komisijas Valsts atbalsta rīcības plānu - mazāks un mērķtiecīgāks valsts atbalsts: plāns valsts atbalsta reformai 2005.–2009. gadam (COM(2005)0107),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 24. oktobra Regulu (EK) Nr. 1628/2006 par Līguma

¹ OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.

² OV L 123, 27.4.2004., 18. lpp.

³ OV C 210, 1.9.2006., 2. lpp.

⁴ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

⁵ OV L 140, 30.04.2004., 1. lpp.

87. un 88. panta piemērošanu valstu reģionālajam ieguldījumu atbalstam¹,

- ņemot vērā Komisijas 2006. gada septembra dokumentu „Kopienas nostādnes par valsts atbalstu pētniecībai, attīstībai un inovācijai”,
 - ņemot vērā Kopienas pamatnostādnes valsts atbalstam vides aizsardzībā²,
 - ņemot vērā Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu, lai veicinātu riska kapitāla ieguldījumus mazos un vidējos uzņēmumos,
 - ņemot vērā Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2007.–2013. gadam³,
 - ņemot vērā Komisijas 2005. gada 28. novembra Lēmuma 2005/842/EK par EK līguma 86. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi⁴ (versija, ko 2004. gada 8. septembrī nosūtīja Parlamentam atzinuma izteikšanai),
 - ņemot vērā Eiropas Kopienas Tiesas praksi attiecībā uz vispārējās nozīmes pakalpojumiem un jo īpaši tās 2003. gada 24. jūlija spriedumu Lietā C-280/00⁵,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetāro lietu komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Transporta un tūrisma komitejas atzinumus (A6-0000/2007),
1. atzinīgi vērtē Komisijas rīcību konkurences politikas modernizēšanā, jo īpaši tās stingro nostāju karteļu apkarozāšanā, kā arī atjaunotos valsts atbalsta mērķus un nozaru izmeklēšanu sākšanu; apsveic Komisiju saistībā ar paveikto Eiropas Konkurences tīkla (EKT) darbības uzlabošanā;
 2. atzinīgi vērtē to, ka Komisija konkurences politikas piemērošanā dod priekšroku uz ekonomiku, nevis noteikumiem pamatotai pieejai; atzinīgi vērtē nozaru izmeklēšanu pieeju, kas ir tuvāka uzņēmējdarbības prakses realitātei, jo īpaši attiecībā uz finanšu pakalpojumiem un enerģētikas nozari; turklāt uzsver, ka šīm izmeklēšanām būtu jāievieš skaidrība par to, kāda ir pašreizējā nozaru situācija un attīstība, kā arī būtu jārosina uz priekšu vērsta politikas attīstība;
 3. atzinīgi vērtē Komisijas centienus uzlabot lēmumu piemērošanas kvalitāti saistībā ar EKT, ciešāk sadarbojoties ar un padarot sadarbību ciešāku starp valstu konkurences iestādēm (VKI);

¹ OV L 302, 1.11.2006., 29. lpp.

² OV C 37, 3.2.2001., 3. lpp.

³ OV C 54, 4.3.2006., 13. lpp.

⁴ OV L 312, 29.11.2005., 67. lpp.

⁵ Lieta C-280/00, *Altmark Trans GmbH un Regierungspräsidium Magdeburg pret Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* [2003] ECR I-7747.

4. atkal aicina attiecībā uz sadarbību starp VKI un to veikto piemērošanu, turpmākai nenoteiktības samazināšanai, kas rodas atšķirīgu EK konkurences tiesību aktu interpretācijas valstu tiesās dēļ, kā arī galīgo lēmumu ātruma, satura un piemērošanas nesakritību dēļ; aicina Komisiju apsvērt tiesu iestāžu tīkla izveidošanu, kas būt salīdzināms ar pašreizējo EKT;
5. atkārtoti izsaka aicinājumu attiecībā uz vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem (VTNP), ņemot vērā ievērojamās atšķirības politikas jomās un koncepcijās, kas dominē dalībvalstīs, turpmākai attīstībai saistībā gan ar jēdzienu noskaidrošanu, gan ar spēkā esošo konkurences noteikumu praktisko piemērošanu;
6. atzinīgi vērtē tālāku sabiedrisko pakalpojumu saistību noskaidrošanu un uzlaboto šādu saistību piemērošanu attiecībā uz VTNP, ņemot vērā dažādās regulējuma tradīcijas, pilsoniskās sabiedrības līdzdalības pakāpi un piemērošanas spējas dažādās dalībvalstīs;
7. atzinīgi vērtē procedūru pieņemšanas palielināšanos EKT iecietības programmā; tomēr uzsver, ka ir vajadzīga šī instrumenta tālāka uzlabošana, lai izvairītos no tā iespējamās nepareizas izmantošanas, jo īpaši negodīgi nostādot neizdevīgā stāvoklī nolīguma vājākos dalībniekus;
8. atgādina, ņemot vērā iepriekš minēto, par vajadzību koordinēt divkāršos zaudējumus un iecietības procedūru instrumentus, lai nodrošinātu, ka pastāv atbilstīgi stimuli pareizai rīcībai;
9. pauž bažas par pārmērīgo kavēšanos, atgūstot neatļautu valsts atbalstu, ko piešķirušas dažas dalībvalstis; uzsver, ka noteikumu neatbilstīga piemērošana šajā jomā var nopietni kaitēt godīgai konkurencei;
10. norāda uz vajadzību uzraudzīt jaunas konkurences izkropļošanas formas starp Eiropas firmām, proti, ļaunprātīgi izmantojot lētu augsti kvalificētu darbaspēku, slēdzot prakses līgumus; ierosina jaunas regulas pieņemšanu šajā jomā;
11. atkārtoti norāda uz vajadzību palielināt Parlamenta nozīmi konkurences politikas attīstībā, tostarp koplēmuma pieņemšanas varas veicināšana;
12. atzinīgi vērtē centienus nostiprināt EKT konkurences noteikumu jomā, saskaņojot prakses un interpretējot normas, kā arī deleģējot kompetences un apmainoties ar pieredzi starp VKI;
13. pauž bažas par relatīvo termiņa neievērošanu, sasniedzot patiesu konkurenci enerģētikas tirgos; konstatē, ka daudzās dalībvalstīs īpašumtiesību nošķiršana ir izrādījusies nepietiekama, lai nodrošinātu pareizu konkurenci, jo ļoti pastāvīgās tradicionālās tirgus daļas ir saistītas ar nepietiekamu piekļuvi tirgum un tirgus slēgšanu;
14. vēlas uzzināt, vai īpašumtiesību nošķiršanas izbeigšanai enerģētikas sektorā līdztekus vertikālo konglomerātu izjaukšanai un efektīvas tirgus piekļuves nosacījumu garantēšanai nevajadzētu piešķirt lielāku prioritāti; šajā sakarā ierosina tālāku valstu un Eiropas labāko stratēģiju noskaidrošanu;

15. atgādina Komisijas pienākumu pārskatīt divu trešdaļu noteikumu kā pilnvarojumu Kopienas ietekmei uz priekšlikumiem par uzņēmumu apvienošanu; ierosina, ka šajā jomā būtu ieteicama tālāka attīstība, kā arī saskaņotāka pieeja salīdzināmu uzņēmumu apvienošanās darbību novērtēšanā; proti, tad, kad dalībvalsts līmenī pieņemti lēmumi var stipri ietekmēt tirgus struktūru dalībvalstīs kaimiņos;
16. atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu un uzsver, ka cietušo, kuri ir guvuši zaudējumus pret konkurenci vērstas rīcības dēļ, tiesībām saņemt kompensāciju jābūt efektīvām;
17. ļoti pozitīvi vērtē Komisijas centienus stiprināt instrumentus piesardzībai pret kartelēm, jo īpaši tās iecietības procedūras pārskatīšanu, kā arī jaunās pamatnostādnes naudassodu noteikšanas metodei, kas galvenokārt pievērš uzmanību ilgtermiņa nolīgumiem lielos tirgos;
18. uzskata, ka EK un dalībvalstu uzņēmumu apvienošanās kontroles noteikumu piemērošana gūtu lielu labumu no sadarbības starp VKI, ieviešot kopēju datu bāzi, kurā reģistrētu visus izmeklētos atsevišķos gadījumus īpaša tīkla informācijas apmaiņai kontekstā;
19. atzīmē, ka saskaņā ar Komisijas pētījumu par uzņēmumu apvienošanās tiesiskās aizsardzības līdzekļiem aizsardzības struktūrlīdzekļu efektivitāti bieži mazina attiecīgo firmu pret konkurenci vērstā rīcība, jo īpaši tirgus piekļuves ierobežošana; tādēļ aicina Komisiju ievērot lielāku piesardzību attiecībā uz šo iespējamo nepilnību uzņēmumu apvienošanās tiesisko aizsardzības līdzekļu piemērošanā;
20. atzinīgi vērtē Komisijas centienus palielināt pašreizējo valsts atbalsta instrumentu pārredzamību un atbildību sabiedrības priekšā; atzinīgi vērtē tālākos centienus uzlabot pārredzamību šajā kontekstā;
21. atgādina vajadzību izvairīties no konkurences un dublēšanās starp dalībvalstu valsts atbalsta sistēmām, kā arī no jebkādiem izkropļojumiem, kas varētu rasties valstu atšķirīgo tehnisko un finansiālo iespēju atbalstīt valsts atbalstu iekšējā tirgū dēļ; ierosina, ka tālāki Komisijas centieni valstu prakšu saskaņošanā un informācijas un labāko prakšu apmaiņā ir ārkārtīgi svarīgi;
22. atgādina savietojamības principu starp valsts atbalstu un ES kohēzijas politiku; atgādina, ka atsevišķu reģionu atbalsts, kas apstiprināts ārpus pilnvarotas reģionālā atbalsta sistēmas, pēc tā būtības rada augstāku konkurences izkropļošanas risku;
23. uzskata, ka EK valsts atbalsta politikai, jo īpaši saistībā ar nozarēm, kas darbojas pasaules tirgū, jāpievērš galvenā vērība trešo valstu valdību praksēm attiecībā uz konkurentiem; tomēr ierosina, ka jāpanāk līdzsvars, dodot priekšroku sadarbības un savstarpējiem atzīšanas centieniem, nevis subsīdiju konkurencei;
24. uzsver, ka Komisijas jaunajā tirdzniecības darba kārtībā, ar kuru saistībā slēgs brīvās tirdzniecības nolīgumus ar izvēlētiem partneriem, vajadzīga cieša konkurences komisāra iesaistīšanās, lai šādu nolīgumu kontekstā pienācīgi risinātu galvenās konkurences problēmas;

25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

PASKAIDROJUMS

1. VISPĀRĪGIE APSVĒRUMI

2005. gadā vairāki konkurences politikas reformai ierosinātie priekšlikumi stājās spēkā un tos konsolidēja, kā arī veica pasākumus, lai aktualizētu Eiropas konkurences politiku, uzlabotu tās efektivitāti, pārredzamību un saskaņotību.

Vispārējos vilcienos šis ziņojums atzīmē, ka konkurences politikā pēdējos gados ir novērota iedrošinoša attīstība veicināt sapratni par attiecīgo prakšu vai izmaiņu uzņēmējdarbības struktūrās patieso vai iespējamo ietekmi, kā arī attālināties no konkurences noteikumu piemērošanas stingri formāli (t.i. uz noteikumiem pamatota pieeja). Lai arī atzinīgi vērtēta, šī iespēja nozīmē daudz vairāk paveicamu uzdevumu, nekā tradicionālā uz noteikumiem pamatotā metode. Nedrīkst pieļaut, ka jaunās pieejas sarežģītība rada nenoteiktību uzņēmumiem, jo īpaši mazākām firmām, vai arī nepatiku pret risku, kas būtu pretstatā konkurences politikas mērķiem.

Tāpat atzinīgi vērtē decentralizāciju, ko pastiprināti jūt Eiropas konkurences politikā; tomēr vajadzīgs vēl daudz darba, lai saskaņotu interpretācijas kritērijus un ieviešanas normas dažādās dalībvalstīs un atsevišķās iestādēs. Ir ļoti svarīgi nodrošināt saskaņotu piemērošanas pakāpi dažādās dalībvalstīs; šim nolūkam kopā ar konkurences iestādēm jāiesaista arī valstu tiesību sistēmas un jo īpaši tiesas.

Ziņojums, kurš tiek pārskatīts, apstiprina, ka vēl joprojām ārkārtīgi trūkst konkurences stratēģiski nozīmīgos tirgos (piemēram, enerģētika) un pakalpojumos (tostarp pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi). Ņemot vērā bažas saistībā ar stratēģisko drošību un universālu segumu, vajadzīgs noskaidrot nozaru mērķus, kas nosaka konkurence noteikumus, kā arī regulatoriem sniegtās instrukcijas; turklāt vajadzību saskaņot valsts regulējuma spējas ar tirgus dalībnieku pieaugošo varu var skaidrāk demonstrēt, izmantojot uz nozarēm pamatotu analīzi. Tādēļ, nosakot prioritārās nozares, Komisijai un valstu konkurences iestādēm jānosaka skaidri kritēriji un jāizveido saskaņots pamats, uz kura novērtēt viņu rīcības ietekmi uz patērētāju labklājību un viņu interešu aizsardzību.

2. KONKURENCI IEROBEŽOJOŠAS PRAKSES (KONKURENCES NOTEIKUMI)

Starp nozīmīgākajiem jaunajiem pasākumiem pareizajā virzienā ir Zaļā grāmata par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām par EK konkurences noteikumu pārkāpšanu un 2005. gada nogalē publicētās pamatnostādnes par 82. panta piemērošanu ekskluzīvos ļaunprātīgas izmantošanas gadījumos; attiecībā uz veiktajiem pasākumiem - ir sāka iecietības programmas īstenošana un veiktas divas nozaru izmeklēšanas, kā arī sāka karteļu sodīšanas pamatnostādņu pārskatīšana. Turklāt Eiropas Konkurences tīkls (EKT) ir galvenais nosacījums veiksmīgai jauno noteikumu ieviešanai, kas ietverti Regulā (EK) Nr. 1/2003. Visi šie pasākumi paredzēti efektīvākas konkurences politikas izveidošanai.

Tomēr šajā sadaļā Komisijai jāpievērš uzmanība atsevišķām jomām, kurās vajadzīgi uzlabojumi attiecībā uz konkurenci.

Finanšu nozarē vēl joprojām ir nopietnas konkurences un regulatīvas problēmas. Eiropas tirgu turpina pakļaut ārkārtas pasākumiem, kas praksē labi noder valstu dalībniekiem. Tālāki pasākumi būtu arī jāveic saistībā ar vispārēju attiecīgo kritēriju un regulatoru un uzraudzības institūciju piemēroto prakšu saskaņošanu.

Attiecībā uz Komisijas sākto darbu saistībā ar pamatnostādnēm par 82. panta piemērošanu ekskluzīvos jaunprātīgas izmantošanas gadījumos, EP ieteikumos, kas izklāstīti 2006. gada martā komisāram nosūtītā vēstulē, uzsver vajadzību garantēt augstus piesardzības standartus attiecībā uz tirgus jaunprātīgu izmantošanu, kā arī padarīt lēmumus saskaņotākus un paredzamākus, turpinot apzināties, ka prakšu ekonomiskās efektivitātes novērtēšanai bija jāpaliek otrajā vietā aiz patērētāju tiesību aizsardzības.

Kopienas ieciētības programma nodrošina neapstrīdamas priekšrocības attiecībā uz pretlikumīgu nolīgumu atklāšanu un sodīšanu, bet šīs priekšrocības varētu uzlabot, ja praktiski programmu ieviestu efektīvāk. Ir būtiski novērst programmas nepareizu izmantošanu, vai nu ļaujot pieteikumu iesniedzējiem mākslīgi izmantot ieciētības piemērošanu vai arī zināmā mērā sodot firmas, kuras kā mazi akcionāri nebūtu tik spējīgas sniegt kaut ko būtisku procedūrai.

Vēlreiz, svarīgi ir izveidot iniciatīvas, kas padarītu iespējamu skaidru un pārredzamu pamatnostādņu ieviešanu uzņēmumos, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumos (MVU).

Kā papildinājumu iepriekš minētajai iniciatīvai Parlaments atzinīgi vērtē to, ka jāpiemēro prakse zaudējumu atlīdzināšanas prasībām par EK konkurences noteikumu pārkāpšanu, kā to nosaka Zaļās grāmatas secinājumos, jo tas radīs vajadzīgos nosacījumus, lai izmantotu tiesības saņemt atlīdzību par zaudējumiem, kas radušies pilsoņiem un firmām, jo īpaši MVU. Būs vajadzīgs samazināt iespējamā konflikta risku starp stimuliem, kas piešķirti saskaņā ar Kopienas ieciētības programmu, un pienākumu veikt grozījumus, kā noteikts Zaļajā grāmatā.

Un visbeidzot bažas rada tas, ka firmas varētu tikt iesaistītas jaunos negodīgas konkurences veidos, kas rodas tādēļ, ka kā praktikantus pieņem darbā augsti kvalificētus jaunus strādniekus saskaņā ar neterminētiem neregulētiem darba līgumiem, kuri neatbilst minimālās algas noteikumiem un nodarbinātības tiesību standartiem.

2. UZŅĒMUMU APVIENOŠANĀS UN IEGUVUMI

Pēdējā attīstība vienotā tirgū, jo īpaši saistībā ar enerģētiku un finanšu pakalpojumiem, parāda pašreizējo Kopienas noteikumu, ko piemēro uzņēmumu apvienošanās gadījumos un ieguvumiem, nepiemērotību.

Kā komisārs publiski atzina 2005. gada novembrī, divu trešdaļu noteikums attiecībā uz iekšējā tirgus apgrozījumu vairs nav piemērots Komisijas varai novērtēt uzņēmumu apvienošanās, ņemot vērā Kopienas ietekmi. Būtiskās atšķirības starp valstu regulatīvajiem pasākumiem vairo izkropļojumus, tādēļ pret darbībām ar salīdzināmu ietekmi neizturas saskaņoti.

Tirgus varas koncentrēšanās vienā dalībvalstī var būtiski ietekmēt vienu vai vairākas citas dalībvalstis, ja to iekšējie tirgi ir atkarīgi no rūpniecības dizaina, ko izstrādā kaimiņu tirgos.

Lai visu vēl pasliktinātu, var būt, ka valsts regulators apstiprina uzņēmumu apvienošanu, kas pakļauta saistībām ar pārrobežu ietekmi, un vajadzīgā saikne ar regulatoriem kaimiņvalstīs nepastāv. Šīs problēmas kļūst nopietnākas tālākos Eiropas Savienības tirgos savstarpējo sakaru grūtību un tipiski mazākā tirgus izmēra dēļ.

Tādēļ Parlaments aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu pārskatīt regulējošo sistēmu, lai padarītu iespējamu iekšējā tirgus veidošanu uz saskaņotības pamata.

Tālāks ierosinājums, lai uzlabotu lēmumu pieņemšanas standartu un saskaņotību, ir izveidot datu bāzi kā daļu no EKT sadarbības pasākumiem, lai nodrošinātu centralizētus datus par uzņēmumu apvienošanās un ieguvumu gadījumiem, kas palīdzētu veikt salīdzinošu ierosināto saistību ietekmes novērtējumu, kad risina jautājumus par uzņēmumu apvienošanās plāniem.

Enerģētika

Enerģētikas nozare un izmantotie risinājumi varētu būt pamatnostādnes pārējām nozarēm. Nozaru izmeklēšana gāzes un elektrības tirgos iz skaidri atklājusi šķēršļu kopu, kas traucē vienota tirgus konsolidēšanu un patiesi godīgas konkurences garantēšanu.

Jo īpaši īpašumtiesību nošķiršana nav vēl īstenota vairākos valstu elektrības tirgos. Vēl sliktāk, ka ir gadījumi, kuros nošķiršana ir veikta, bet ražošana un sadale palikusi vertikāli integrēta. Nošķiršanas īstenošanai, kā to aicina otrā un trešā elektrības un gāzes direktīvas, būtu jābūt prioritātei starp Komisijas darbībām.

Eiropas Savienības visattīstītāko enerģētikas tirgu pieredze rāda, ka vienots tirgus nevar tikt konsolidēts, ja reģionālie tirgi nedarbojas bez problēmām: tas ir priekšnosacījums.

Reģionālajiem tirgiem jābūt pienācīgi savstarpēji saistītiem, taču tas, lai gan ir nepieciešams, nav pietiekamā pakāpē, lai sasniegto vēlamos mērķus. Vajadzīga tālāka rīcība:

Regulatoriem ir jāstrādā kopā, veicot standartizētus pienākumus; jālikvidē jebkāda atklātā tirgus aizsardzība, kā arī atšķirības produktu specifikācijās dalībvalstīs.

3. VALSTS ATBALSTI

Komisijas Valsts atbalsta rīcības plānu būtu jāvērtē atzinīgi, kā arī apmierinātību rada jaunās reģionālā atbalsta pamatnostādnes, kuras sāka sagatavot 2005. gadā, un paziņojumu par atbalstu inovācijām.

Lai gan Komisija pielikusi pūles, lai saskaņotu prakses un nodrošinātu pārredzamību, ir liecības par faktisku stimulu konkurenci starp ES reģioniem un dalībvalstīm; līdztekus tam, ka citas politikas jomas, ne tikai fiskālā politika, nav saskaņotas, tas var novest pie piešķirtā atbalsta summas inflācijas un mākslīgas uzņēmumu adreses maiņas Eiropā, radot nopietnas sekas dažos reģionos un valstīs.

Vēl viens veselīgu konkurenci graužošs apstāklis ir atšķirības dalībvalstu paveiktajā attiecība uz faktisko un tūlītējo nepareizi piešķirtā atbalsta atgūšanu. Komisiju būtu jāapsveic par tās centieniem uzlabot šo situāciju.

ES lielākās starptautiskās saistības attiecība uz kaitīgo emisiju kontroli nedrīkst kļūt par turpmāku apstākli, kas rada konkurences izkropļojumus nozarēs. Dalībvalstu atšķirīgās pieejas, kurus tās izmanto emisiju kvotu piešķiršanai atsevišķās nozarēs, atšķirīgā pakāpe, kādā uzņēmumi var izmaksas par emisiju kvotu iegūšanu nodot patērētājiem, kā arī atšķirīgie ar vidi saistītie valsts atbalstu veidi ir jautājumi, kas Komisijai jāietver pārskatā.

4. STARPTAUTISKĀ DIMENSIJA

Ņemot vērā, ka konkurence galvenajās nozarēs ir kļuvusi globalizēta, Kopienas konkurence politikas starptautiskā dimensija ir īpaši svarīga. Tādēļ Komisija būtu jāapsveic par tās sasniegumiem daudzpusējas sadarbības jomā un divpusējas sadarbības jomā ar vadošajiem partneriem Savienotajās Valstīs, Kanādā, Japānā, Dienvidkorejā un, vissvarīgāk, Ķīnā.

Komisijai būtu jāpievērš uzmanība tam, ka, nosakot atbalsta sistēmu katrai nozarei, būtu jāņem vērā ES galveno starptautisko konkurentu piešķirto valsts atbalstu pakāpi, jo katru rīcību būtu jāatbalsta, ja tā paredzēta, lai ieviestu līdzsvaru un saskaņotību šajās praksēs.

Ir būtiski, lai ES konkurences politika būtu saskaņota ar tirdzniecības politiku, jo īpaši saistībā ar jauno darba kārtību „Globālā Eiropa. Konkurence pasaulē”, kas ir vērsta uz divpusējiem un reģionālajiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem. Konkurences ĢD jābūt aktīvi iesaistītam, lai atbalstītu centienus nodrošināt konkurence prakšu abpusēju atzīšanu, jo īpaši valsts atbalstu, publiskā iepirkuma, pakalpojumu, ieguldījumu un tirdzniecības atvieglošanas jomās.